

யூதர்கள் ஏன் இயேசுவைப் புறக்கணித்தார்கள்

“அவனைச் சிலுவையில் அறைய வேண்டும்!”; “இவனுடைய இரத்தப்பழி எங்கள் மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் இருப்பதாக!” (மத். 27:22ஆ, 25அ). வரலாறு முழுவதிலும், இயேசு தமது சுயஜனங்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டதற்கு இணையான நிகழ்ச்சி வேறெதுவும் இல்லை. இந்தத் திடீர் விபத்திற்கு நாம் எவ்விதம் விபரம் தர முடியும்? யூதர்கள் தங்களின் மேசியாவுக்காக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்களே, எனவே அவர் வந்தபோது ஏன் அவர்கள் அவரைப் புறக்கணித்தார்கள்?

அவர் அவர்களுக்கு ஏமாற்றம் அளித்தார்

இயேசு யூதர்களுக்கு ஒரு ஏமாற்றமாக இருந்தார். அவர் வரும் முன்பு, அவர்கள் தங்களின் சிந்தனைகளில் மேசியாவைப் பற்றி தயாரித்து வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களின் உருவாக்கத்துடன் தயாராகக் காத்திருந்தார்கள். அந்த உருவாக்கத்திற்குப் பொருந்தி வர அவர் மறுத்த பொழுது அவர்கள் பெரிதும் ஏமாற்றமடைந்தார்கள், வரப்போகிற அரசர் தாவிதின் அரியணையில் வீற்றிருந்து ஆளுகை செய்வார் என்று கூறிய பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனங்களை அவர்கள் வாசித்தார்கள், அவைகளுக்கு அவர்கள் ஒரு நேரடியான கட்டமைவைக் கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் பூமிக்குரிய ஒரு அரசரை எதிர்பார்த்தார்கள். ஒருமுறை அவர்கள் இயேசுவைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் இராஜாவாக்க மனதாயிருக்கிறார்களென்று அறிந்து அவர் (யோவா. 6:15) “மறைந்த போனார்” (யோவா. 8:59). இராஜ்யம் குறித்த இந்தத் தவறான கருத்தானது சீஷர்களின் மத்தியிலும் கூடப் பரவியிருந்தது. இராஜ்யத்தில் யார் பெரியவராய் இருப்பார் என்று அவர்கள் தொடர்ந்து வழக்காடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இயேசுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, “அவரே இஸ்ரவேலை மீட்டி-ரசிப்பவர் என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம்” (லூக். 24:21) என்று அவருடைய சீஷர்கள் புலம்பினார்கள். அப். 1ல் நடந்த உரையாடலானது, உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகும் கூட அவரது சீஷர்கள் ராஜ்யத்தின் இயல்பு பற்றிப் புரிந்து கொள்ளாதிருந்ததையே வெளிப்படுத்துகின்றது.

இயேசு, தாம் இராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியது அல்ல என்று யூதர்களிடத்தில் கூறிய போது அவர்கள் ஏமாற்றம் அடைந்தார்கள். அவர் தாம் இராயனுக்கு ஒரு போட்டியாளர் அல்ல என்பதைத் தெளிவாக்கினார், ஆனால் அவர்கள் அவ்வகையான ஒரு இராஜ்யத்தையே விரும்பினார்கள். அவர்கள் முன் தீர்மானம் கொண்டிருந்து, தப்பெண்ணம் கொண்டிருந்தார்கள். தப்பெண்ணமானது இன்னமும் கூட இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்ளாதபடிப் பலரைத் தடுக்கின்றது. அவரது வார்த்தையை ஆராய்ந்து பார்க்கும் முன்னதாகவே அவர்கள் ஒரு கருத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள் - அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்களை அவர் நிறைவேற்றாதபடியினால், அவர்கள் அவரை விட்டுப் புறம்பே திரும்பினார்கள்.

அவர்களின் பொருள் முதல் வாதத்தை அவர் கண்டனம் செய்தார்

பொருள் முதல் வாதச் சிந்தனையும் வாழ்வும் இயேசுவால் கண்டனம் செய்யப்பட்டன, மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முறையின் மீது தொடுக்கப்பட்ட இந்தத் தாக்குதலுக்கு எதிர்த்து நின்றார்கள். இயேசு கலிலேயாக் கடலைக் கடந்து கதரேனருடைய நாட்டில் சேர்ந்ததை நாம் வாசிக்கின்றோம் (லூக். 8:26-39; மாற். 5:1-20). தனக்குள் பல அசுத்த ஆவிகளைக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதன் படகின் அருகில் அவரைச் சந்தித்தான். இயேசு அம்மனிதனைக் குணமாக்கினார். அந்த ஆவிகள் பன்றிக் கூட்டமொன்றில் புகுந்தன. பன்றிகள் மூழ்கிய பிறகு, அவைகளின் உரிமையாளர்கள் இயேசுவைத் தங்கள் நாட்டை விட்டுப் போகும்படி கேட்டுக் கொண்டனர். இரண்டாயிரம் பன்றிகள் என்பது பெரிய நஷ்டமாய் இருந்திருக்க வேண்டும்! ஒரு மனிதன் வஸ்திரம் தரித்து புத்தி தெளிந்திருந்தது அவர்களுக்கு ஒன்றுமற்றதாயிருந்தது.

இயேசுவின் போதனைகள் பொருள் முதல் வாதத்தைக் குறைத்து, ஆவிக்குரியவற்றை உயர்த்தியது. செல்வங்களைத் தேடுவதின் பயனற்ற தன்மையைப் பற்றி இயேசு அதிகம் கூற வேண்டியிருந்தது. அவர் சிந்தனையைத் தூண்டும் பின்வரும் கேள்விகளை முன் வைத்தார்: “மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்?” (மத். 16:26). ஆவிக்குரிய பிணைப்புக்கள் மாம்சத்திற்குரியவற்றைக் காட்டிலும் வலுவானவைகளாய் இருக்கின்றன என்று வலியுறுத்தும் அவர் ஆத்துமாவைச் சரீரத்திற்கும் மிக மேலான நிலையில் உள்ளதாகக் கூறினார். பரலோக இராஜ்யமானது பூமியின் அரசுகள் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மேலானதென்றும், தேவன் இராயனைவிட மேலானவர் என்றும் அவர் போதித்தார். தாங்கள் மாம்சமும் இரத்தமும் மட்டுமே கொண்டவர்கள் என்று வாழ விரும்புகின்றவர்கள் அவரை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்! இன்றைய நாட்களிலும் இதில் எவ்விதமாறுபாடும் காணப்படுவதில்லை: தேவனைக் காட்டிலும் பொருட்களை அதிகமாய் அன்புகூருகின்றவர்கள் கிறிஸ்துவின்

போதனைகளினால் மனவருத்தமுற்று, அவரைப் புறக்கணித்தார்கள்!

அவர்களின் பாரம்பரியங்களை அவர் கண்டனம் செய்தார்

இயேசு தம் நாட்களில் இருந்த மதப்பழக்கங்கள் மற்றும் பாரம்பரியங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டனம் செய்தார். பரிசேயர்களும் சதுசேயர்களுமே யூதர்களில் மிகப் புகழ் பெற்றிருந்த பிரிவினராய் இருந்தனர். அவர்கள் வாயினால் ஆராதனை செய்து, இருதயங்களில் அவரை விட்டுத் தூரமாய் இருந்ததாக இயேசு அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டினார். அவர்களின் ஆராதனைக்கு அவர் வீணான ஆராதனை என்று பெயரிட்டார். ஏனெனில் அது மனிதருடைய கட்டளையின்படியான ஆராதனையாக இருந்தது (மாற். 7:6,7). அவர் அவர்களை மாய்மாலக்காரர்கள் என்று அழைத்தார்.

இயேசுவினால் யூதர்கள் மனம் புண்படுத்தப்பட்ட பொழுது, அவர் போதித்த நேர்மறையான சத்தியங்களுக்கு அவர்கள் அடிப்படையாக மறுப்புத் தெரிவிக்கவில்லை, அவர் முன் வைத்தவற்றில் பல சத்தியங்கள் புரட்சிகரமானதாகவும் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளக் கடினமானதாகவும் இருந்தன, ஆனால் அது அவர்களின் உண்மையான பிரச்சனையாய் இருக்கவில்லை. தவறுகளை அவர் வெளிப்படுத்தியதுதான் மக்களின் மனதைப் புண்படுத்தியது, ஏனெனில் அவர்கள் தங்களை மாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அவரது வசனமான வார்த்தையானது இப்பொழுது வரையில் எரிகின்றதாய் உள்ளது. மனிதர்களின் மதங்களை அவைகளின் சடங்குகள், ஆடம்பரம் மற்றும் தேவனற்ற தன்மை ஆகியவற்றோடு, வேருடன் பற்றி இழுத்தெறிவது இயேசுவின் போதனை நோக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. யூதர்களின் மதச் சடங்காச்சாரங்களை இயேசு கண்டனம் செய்தார், யூதர்கள் இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தனர்.

தவறானது கண்டனம் செய்யப்படும் பொழுது மனம் புண்படுபவர்கள் இன்றைக்கும் இருக்கின்றனர். ஒரு நபர் கிறிஸ்துவின் சிந்தையுடையவராய் இருந்தும், தற்கால மத உபதேசம் அல்லது நடைமுறையை விமர்சனம் செய்பவராய் இருக்க முடியும் என்று அவர்கள் சிந்திப்பவர்களாய்க் காணப்படுவதில்லை. இருப்பினும், ஒருவர் கிறிஸ்துவைப் போலிருக்க வேண்டுமென்றால், தவறு எங்கு காணப்பட்டாலும் அவர் அதைக் கண்டனம் செய்ய வேண்டும்! கிறிஸ்துவின் சிந்தையைக் கொண்டிருத்தல் என்றால் இனிமையான ஆவியுடன் எவ்விஷயத்துடனும் ஒத்துப் போகாமல் இருப்பது என்று சிலர் அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கின்றனர், ஆனால் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சிந்தை பற்றிய தவறான கருத்துடையவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

அவர்களுடன் அவர் மிகவும் தாழ்மையானவராய் இருந்தார்

இயேசுவின் தாழ்மையான தொடக்கம் மற்றும் அவரது எளிமை ஆகியவற்றினால் யூதர்கள் அவரைப் புறக்கணித்தார்கள். அவர் நாசரேத்திலிருந்து வரவேண்டும் என்பது அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்குச் சற்றும் இசைவானதாக இருக்கவில்லை. எருசலேமில் அவரின் பிறப்பானது எதிர்பார்க்கப்பட்டபடி ராஜரீகமானதாக இருக்கவில்லை. இயேசு தமது சொந்த ஊருக்கு வந்து அற்புதங்கள் செய்த பொழுது, மக்கள் “இவன் தச்சனுடைய குமாரனல்லவா?” (மத். 13:55அ) என்று கேட்டார்கள். இயேசு மிக மிக எளிமையானவராக, மிக மிகத் தாழ்மையானவராக இருந்தார்!

மனிதர்களின் விசுவாசத்தைச் சோதித்தறிய அவர்களிடத்தில் இயேசு எளிய செயல்களைச் செய்யும்படி கூறினார். எடுத்துக்காட்டாக, பார்வையற்ற பிச்சைக்காரனை அவன் கண்களில் தாம் பூசிய சேற்றை கழுவும்படி கூறினார் (யோவா. 9:6, 7). ஞானிகளை வெட்கப்படுத்தும்படி தேவன் உலகத்தில் பைத்தியமானவைகளைத் தெரிந்து கொண்டார் என்று பவுல் சாட்சியம் அளித்தார் (1 கொரி. 1:27, 28).

இதே கொள்கைக்குப் பழைய ஏற்பாட்டில் நாகமானின் வரலாற்றில் (2 இரா. 5) ஒரு உன்னதமான எடுத்துக்காட்டு உள்ளது. நாகமானுடைய குஷ்டரோகத்தைக் குணமாக்க என்ன செய்யப்பட வேண்டும் என்று தீர்க்கதரிசி கூறிய பொழுது நாகமான் ஏன் கோபம் அடைந்தார்? அவர் செய்யும்படி கூறப்பட்ட செயலின் எளிமைத்தன்மையினால்தான்! அவர் யோர்தான் நதியில் சென்று மூழ்க வேண்டியிருந்தது! இன்றைய நாட்களில் தேவனுடைய வழியானது பலருக்கு - விசேஷமாகக் கண்காட்சியான மதத்தை விரும்புபவர்களுக்கு பகட்டில்லாததாகவும், மிக எளிமையாகவும் உள்ளது, இவர்கள் புகழ் மிக்க ஒரு ஆளுகையின்மேல் பைத்தியம் கொண்டு இருக்கின்றனர். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் எளிய மதத்தைக் குறித்து வெட்கப்படுகின்றனர். இப்பொழுது இப்பூமியில் கிறிஸ்து இருப்பாரென்றால், அவரைக் குறித்து அவர்கள் வெட்கப்படுவார்கள்! கிறிஸ்துவின் மதத்துடன் மற்றவைகளை பலர் கூட்டிக் கொள்வதற்கு, அதிலிருந்து பலவற்றைக் குறைத்து விடுவதற்குமான காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று ஆகும். கர்த்தருடைய பந்தியின் எளிமைத்தன்மையானது பலர் அதை மறுக்கக் காரணமாகின்றது. ஞானஸ்நானம் என்பது பல மக்களுக்கு மிகவும் மதியீனமானதாகத் தோன்றுவதால், அவர்கள் கிறிஸ்துவிடமிருந்து புறம்பே திரும்பி, அவரைப் புறக்கணிக்கின்றனர். நீங்கள் தேவனுக்குப் பிரியமானவராய் இருக்க வேண்டுமென்றால், கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள எளிமைத் தன்மை பற்றி ஒருபொழுதும் அதிருப்தியடையாதீர்கள். “உங்கள் மனதும் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய உண்மையினின்று விலகும்படி கெடுக்கப்படாதபடிக்கு” கொரிந்தியர்களைப் பவுல் எச்சரிக்கை செய்தார் (2 கொரி. 11:3).

முடிவுரை

இயேசுவையும், நமக்காக அவர் கொண்டுள்ள சித்தத்தையும் நாம் புறக்கணித்துள்ளோமா? அவர் நமது எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றத் தவறுகின்றாரா? நமது பொருள் முதல் வாதத்தையும் மற்றும் மனித மதப் பாரம்பரியங்களையும் அவர் கண்டனம் செய்வதால் நாம் முன் செல்லாமல் இருக்கின்றோமா? நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர் கேட்டுக் கொள்வதில் உள்ள எளிமையினால் நாம் அவரைப் புறக்கணித்துள்ளோமா? முதல் நூற்றாண்டில் யூதர்கள் செய்தது போல நாம் அவரைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது.